

Zima 2013

Říčka

Moudrostí & Informací

Informative Publication for the Czech & Slovak Community

Veselé Vianoce a šťastný Nový Rok 2014

Merry Christmas and happy New Year 2014

CANADIAN CZECH-SLOVAK BENEVOLENT ASSOCIATION

Established 1913

154 McKenzie Street, Winnipeg, Manitoba R2W 5A2

Tel. 204.589.7483

Spoznajte CCBA Výbor

Joe Dobrovolný

Do Kanady jsem přišel v říjnu 1968 a prvních 5 let jsem neměl čas na nic jiného než práci programátora neznámého počítače a studium na neznámé universitě - oboje v neznámém jazyku. Po těch pěti letech jsem ve Winnipegu znal celkem 5 krajanů - dva spolu-emigranty spolužáky z průmyslovky v Brně a tři spolužáky objevené na U of M. Otec jednoho z nových spolužáků mě umluvil dávat dohromady československou týdně půlhodinku na rozhlasové stanici CKJS, původně financovanou Sdružením, později CCBA. Radio vydrželo přes 7 let aby bylo nahrazeno organizováním Folklorámy a pak starostmi o CCBA samotnou. Hlavní úlohu presidenta vidím ve snaze zajistit co největší pravděpodobnost přežití naší již stoleté organizace. A když se při tom najde trocha humoru, a my se u toho pobavíme v mateřtině, a cítíme se dobře, o to lépe.

Eva Stracena

Ja som práve dovŕšila môj 45-ty rok pobytu v Canade a od začiatku som členom (ON-OFF) nášho klubu. Mojou funkciou je vyberať členské a nájsť čo najviac členov. Čo však krajanovia nevedia je, že keď nie je určitý počet členov tak nedostaneme liquor licence a tým pádom môžeme zavrieť klub - čo však ešte nechceme. Je to jedno miesto kde sa radi schádzame na večierok pri DINNER and MOVIE alebo plackový večierok alebo len si posediť a porozprávať s krajanmi. Pri tejto príležitosti by som vyzvala krajanov či by mohli prispieť aspoň 10. dolárovým príspevkom - čo je podporujúcim členom. Tak ako každý člen nášho výboru robí ešte veľa vedľajších vecí mimo svojej funkcie len aby ešte ten náš klub fungoval, tak aj ja pomáham v čom môžem. Všetci robíme viac ako je nám pridelené a preto sme radi že sme to dotiahli k tej 100 ročnej uzávierke a k nášmu 45 tému pobytu vo Winnipegu.

Tony Štedronsky

My name is Antonin (Tonda) Stedronsky. I live in Winnipeg since 1969. I have been coming down to Czech Slovak Club for many years. In 1984 I got involved in preparations, organization and daily operations of Folklorama: Heart of Europe Pavilion. In 1988 I was also asked to join the board of directors, where I served as an auditor and vice president, a post I hold until now. During the years I have participated and helped with renovations, upgrade and up keep of the CCBA building, ordering, picking up and delivering supplies for the klub bar, assisting with music and projections at many events and giving a helping hand when and where needed.

Z počítače prezidenta...

Dost znenadání, přestože jsem tam byl na jaře, jsem se rozhodl navštívit rodnou vlast i na podzim. Tehdy jsem prohlásil, že mě to depri-movalo dostatečně na celý rok. Ale nahromadila se hned celá směsice nejrůznějších důvodů. Mimo mimořádně levné letenky a mnoho osobních a rodinných záminek v neposlední řadě to byla moje první příležitost v ČR volit.

Takže den po přiletu jsem seděl u červeného vína za kuchyňským stolem ve vesničce 30 km na jihovýchod od Prahy a s „mladými“ se snažil zjistit, koho mám z mnoha možných politických stran volit. Řekli mi, že ze stran, které byly od sametové revoluce do parlamentu zvolené, jen dvě neměly ve svých řadách soudně prokázanou korupci: KSČM (Komunistická strana Čech a Moravy) a KDU-ČSL. (Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová). Zeť honem vysvětlil, že u těch komunistů to nic neznamená, protože sice byli v parlamentu, ale nikdy ne ve vládě a tudíž neměli ke korupci příležitost.

Přešel mi mráz po zádech. Místo po skleničce jsem hrábnul do počítače na stole přede mnou a vyvolil o čem je „oficiálně“ KSČM. Přčetl jsem nahlas: „Programovým cílem KSČM je socialismus, demokratická společnost svobodných, rovnoprávných občanů, společnost politicky a hospodářsky pluralitní, postavená na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivá.“

Mladým jsem pak jen oznámil, že ten socialismus už ti samí komunisté dosáhli v mých mladých letech.

Ta strana už svého vytouženého cíle jednou před mnoha lety dosáhla. Teď tedy běží k té samé cílové pásce, kterou již jednou proběhli. Nějak běhají do kolečka.

Dceři jsem musel objasnit, kdy a jak se z ČSR stala ČSSR, protože socialismus byl už tehdy úspěšně vybudován a nová ČSSR začala pracovat na dosažení komunismu. Tedy společenského zřízení, kdy všichni budou pracovat, jak budou schopni, a vše, co budou potřebovat, bude zdarma. Nevyhnutelnost tohoto vývoje lidstva byla vědecky prokázána. Vyžadovalo to jen třídní uvědomění, tedy jednotné myšlení, jakápak pluralita. Ale soudružka učitelka nám v roce 1960 v šesté třídě slibovala brzké dosažení i tohoto cíle. Podle ní se komunismu dosáhne začátkem 80-tých let. Pro nás, tehdy dvanáctiletá ucha, tedy v nedohledné budoucnosti. Zajímalo mně to všechno daleko míň než spolužačka Bohunka, ale v paměti mi to utkvělo.

Jako rodina jsme svorně všichni tři volili KDU. Později mi dcera řekla, že v jejich chudé dědině z 90 možných voličů volilo jen 50, většina pro KSČM, pak stranu „SocDem“ (Česká strana sociálně demokratická). KDU dostala všehovšudy 3 hlasy. Vesnička zase tak chudě nevypadá. Jak rychle prostý lid zapomíná a je ochotný opět začít budovat socialismus? Že by pan Renčín na přiloženém obrázku měl skutečně pravdu? Je „tam“ skutečně skoro 15% lidí to moc „na hlavu“? Zdeprimovalo mě to.

Povzbuzení se mi dostalo z nečekaného konce a v podivné formě. Jak již je zvykem, navštívil jsem dobrého kamaráda z mládí, abychom, jako obvykle, probírali ekonomiku, politiku, počítače, rodiny. Těšil jsem se, že konečně upřesníme termín po

Z počítače prezidenta...

léta odkládané návštěvy. Věděl jsem jak moc se on i jeho manželka na Kanadu těší.

Proto ta zpráva tak ohromila. S 99% pravděpodobností se návštěva neuskuteční. Zůstalo to nevysloveno a nebylo to vidět, ale místo do Kanady se můj kamarád připravuje na cestu na jiný svět.

Zatímco já měl problém informaci přijmout a smířit se s realitou, on si na rozdíl od drtivé většiny krajanů na nic nestěžoval. Konverzace se stočila na filozofování o smyslu života, pocitu osobního štěstí, smíření se s vlastním osudem.

Dověděl jsem se, že život není ani tak o nečekaných překážkách, které se postaví do cesty osobním snům, jako o našem postoji k nim. Že nic není tragédie, když z toho sám odmítneš tragédii udělat. I období pohody se neobejde bez obav a neštěstí tak jako žádné období nepřízné osudu není zcela bez radosti a naděje. Záleží jen na tobě, jestli se rozhodneš to dobré okolo sebe uvidět. A ocenit. A být za to vděčný.

Z kamaráda čísel klid a mír, humor a moudrost. Když jsem vyslovil toto poznání, prohlásil, že je zbytečné hledat klid jinde, pokud ho nenajdeš v sobě. A že životní štěstí není cíl, spíš stav radosti a potěšení z tvůrčí činnosti – tedy stav myslí. A že zdaleka nezáleží, co za život nahromadíš, jako kolik dobrých mezilidských vztahů vybuduješ. A že on přes

všechny problémy politiky a ekonomie toho vytvořil dost, bez toho, že

ZPRÁVA O SITUACI NA ČESKÉ POLITICKÉ SCÉNĚ JE SIMULTÁNNĚ TLUMOCĚNA DO ZNAKOVÉ ŘEČI.

by se zaprodal KSČ nebo tuneloval později. Takže když se mu bude jednou odvíjet před očima celý jeho život, bude se asi na ten film dívat s uspokojením.

Odjížděl jsem se smíšenými pocity smutku a naděje. S předtuchou, že jsme se viděli naposledy, a zároveň s překvapujícím potěšením, že se „tam“ ve staré vlasti pořád ještě najdou takoví lidé, s jejichž názory se ztotožňuji a co nejsou zase tak moc „jiní“. Oni a jejich děti, (ne těch 15% stoupenců KSČM), jsou nadějí pro náš národ.

S přáním radostných Vánoc a všeho nejlepšího do roku 2014,

Joe Dobrovolný,
CCBA president

Vianočné Priania 2013

Vánoční přání z České Ambasády

Přejeme všem čtenářům této publikace,
jakož i členům a příznivcům českých a
slovenských organizací na celém světě:

Radostné vánoce a šťastný nový rok,
na stole ať voní grog,
dobré pití na připití,
stromček ať krásně svítí,
co nebylo tento rok,
ať se splní příští rok
2014

„Veľvyslanec Slovenskej republiky v Kanade
Milan Kollár a pracovníci veľvyslanectva prajú
všetkým čitateľom Riečky spokojné a radostné prežitie
Vianočných sviatkov v kruhu svojich najbližších ako i
veľa šťastia, zdravia a úspechov v novom roku 2014.“

Generální konzulát České republiky

preje všem čtenářům Riečky

krásné Vánoce

a

do nového roku 2014 šťastné vykročení,

zdraví a spokojenost

Escape & Visit

NAVŠTÍVTE CCBA BAR

Bar je v prevádzke každý štvrtok piatok a sobotu od 19.00 hod. Ponúkame vám kúsok domova: Prijemnéposedenievkruhuvašich známych, krajanov a priateľov. Možnosť vidieť starých známych alebo nadviazať nové priateľstvá. Nechýba domáce jedlo a sortiment dovozového piva, liehovín, vína, či nealkoholické pivo a nápoje. Tuzex ponúka lahôdky dovezené z Čiech a zo Slovenska. Na výber je široký sortiment Napolitánok, Hašlerky, Horčica, Uhorky, Zelí, Polievky a iné. Podporíte tým našu organizáciu a tým nám umožníte udržať tento malý kúsok domova kde sú spomienky a posedenia s priateľmi tak milé. Možnosť rezervovania spoločenskej alebo barovej haly pre súkromné akcie.

VISIT CCBA CLUB BAR

Bar is open every Thursday, Friday and Saturday at 7 p.m. Gabina Benadik will be happy to serve you a good selection of foods and drinks. We are offering homemade food, imported beer, liquor, vine, non-alcoholic beer and drinks. Our "Tuzex" offers variety of imported food from Czech Republic and Slovakia. You can find wide assortment of wafers, pickles, mustard and much more. There is an opportunity to rent the hall for private events. Contact CCBA club 204-589-7483

TUZEX PONUKA

CCBA TUZEX už niekoľko desaťročí tradične ponúka tovar pre členov a priateľov CCBA klubu. Oznamujeme, že je možnosť aj osobnej objednávky tovaru, ak máte špeciálne požiadavky. Na tovar ktorý momentálne nedovážame. Pre bližšie informácie prosím kontaktujte priamo CCBA klub. Príďte sa pozrieť a určite neodoláte nášmu čerstvému výberu.

Príďte sa pozrieť a určite neodoláte nášmu čerstvému výberu.

Z každého rožku trošku

Vianočné trhy sú v Európskych mestách veľmi populárne a predstavujú každoročnú tradíciu zísť si s priateľmi a rodinou do centra, dať si cigánsku, kapustnicu, lokše, alebo aspoň mastený chlieb s cibuľou a k tomu grog, punč či varené víno. Je to príležitosť znova sa stretnúť s ľuďmi, ktorých máte radi a cez rok ste si akosi nenašli k sebe cestu - na tých vianočných trhoch sa akosi čas vždy nájde a ľudia majú z toho radosť.

Christmas Markets are very popular in Europe. For 4 weeks before Christmas many cities turn their town squares are filled with stands offering handmade goods, local foods according to traditions of each city/country. It is a meeting place for friends and family to spend time together.

After Christmas rush is over and celebrations are all done, there are many things to do around Winnipeg. Here are some examples.

Winnipeg's cool restaurant Raw: Almond is going to pop up again on the frozen the Assiniboine & Red Rivers. From January 24th for next 3 weeks it will offer gourmet dinners featuring local chefs, visual entertainment and a unique experience of outdoor dining in -30 weather.

Revolving Restaurant on top of Fort Garry Place is once again operational and offers a view of the city as well as unique cuisine. Visit: <http://www.prairie360.ca>

Assiniboine Park offers many outdoor activities as well as educational series for children and adults. For more interesting and new information visit: <http://www.assiniboinepark.ca>

Winnipeg is such a multi-cultural city. **WinnipegKidsCan.com** has compiled a list of holiday traditions around the world that you can share with your children and grandchildren. Traditions from Czech Republic and Slovakia are included in the list. <http://winnipegkidscan.com/howdoyoucelebrate>

Winnipeg Art Gallery has much to offer thought the year. Visit: <http://wag.ca>

There are many courses for people of all ages at University of Manitoba, University of Winnipeg or Red River College. Visit respective web sites: <http://umanitoba.ca>; www.uwinnipeg.ca/; <http://www.rrc.mb.ca/>

During long winter nights you can visit CCBA Club at 154 McKenzie Street, bring your friends or plan a special celebration. You can have small gatherings at the bar (must reserve) or the upstairs hall is available for rent (capacity 85). For more details e-mail: riecka@czechslovakbenevolentassoc.ca or call 204-589-7483 and leave a message.

*Compiled from internet sources by
G. Majersky*

Spoza Divadelnej Opony

Jún 29, 2013 - Počas mojej návštevy Slovenského Národného Divadla v Bratislave ma pobavila Goldoniho komédia Vejár, klasická komédia v ktorej divák zistí,

že aj vejár dokáže spôsobiť vietor. Jednu z hlavných postáv stvárnila p. Zuzana Kocúriková, ktorú som bližšie vyspovedala:

L.K.: Čo vás priviedlo k hereckej profesii?

Z.K.: Už je to veľmi dávno, ale ma priviedla k tomu ozajstne náhoda. Ja pochádzam z takej rodiny, kde ľudia sa venovali výtvarnému umeniu. Mám tetu, ktorá bola slávna slovenská maliarka, pani Viera Žilinčanovaná, ktorá už zomrela pred 5 rokmi. Popri tom aj iní ľudia sa venovali iným oblastiam výtvarného umenia, tak ja som si myslela počas štúdia na gymnáziu, že budem robiť buď kostýmovú výtvarníčku alebo záhradnú architektku. To ma strašne lákalo a do dneska je to moje veľké hobby. Ale náhoda chcela, že raz ma odfotografoval fotograf z filmového štúdia Koliba na Zlatých Pieskoch. Zlaté Piesky bolo v tom čase také populárne jazero kde chodili všetci mladí. Zrovna sa práve chystalo natáčanie filmu o maturantkách, veľmi milý príbeh. Na základe tej fotky ma zavolali na kasting a vybrali ma na točenie toho filmu. Potom som točila ďalšie filmy už ako stredoškolačka, a ako sa hovorí som k tej profesii "pričuchla". A herecká profesia je taká profesia, že keď k nej niekto "pričuchne" tak

už sa nevie odpútať.

L.K.: Kto bol vašim mentorom na počiatku vašej hereckej trajektórie?

Z.K.: Ja som nemala len jedného mentora, ja som emotívny človek. Vždy keď s niekým pracujem a veľmi sa mi dobre s ním pracuje, tak sa nadchnem a nadviažeme také kamarátstvo. Počas môjho dlhého profesionálneho života som mala takýchto partnerov strašnú spústu a vždycky som niekoho tak obdivovala.

L.K.: Čo sú pre vás najdôležitejšie atribúty ako byť úspešný v tejto profesii?

Z.K.: Tak na to recept absolútne neexistuje. Podľa mňa talent je základný predpoklad, ale ten tvorí nepatrnú časť úspechu. Musíte mať hlavne veľikánske šťastie od Boha že musíte byť v správnom čase na správnom mieste. A keď príde tá šanca tak ju treba dobre uchopiť a strašne poctivo pristupovať k profesii. To

môžem povedať ozaj od srdca že najdôležitejšia je strašná poctivosť k práci.

L.K.: Ja ešte ako malá si vás veľmi dobre pamätám zo seriálu "Safari" a chcela som sa opýtať že ktorá vlastne z vašich rolí je (alebo bola) vašou najobľúbenejšou a prečo?

Z.K.: To je častá otázka, ale aj tak na túto otázku nemám odpoveď. Tak ako som mala vždy vzory, ktoré prichádzali a odchádzali, tak aj tie role. S tými rolami je to tak, že vždycky je vám najmilšia a najbližšia tá, ktorú momentálne hrám alebo ktorú momentálne študujem. Asi pred šiestimi rokmi som hrala rolu v zaujímavej komé-

Spoza Divadelnej Opony

dii Portugalia. Napísal ju mladý maďarský autor a dlho sme to hrali. Tam som hrala takú chuderu ženu, ktorá predstavuje ten najnižší alkoholický level. Keď sme začali skúšať tak som bola presvedčená že tú rolu jednoducho nemôžem zahrať, lebo ju neviem zahrať. Ja bývam v centre mesta a do divadla som chodila vždy peši. A počas toho štvrťroku keď sme túto hru skúšali tak tam sa pohyboval v tých uliciach jeden starý muž, bezdomovec, ktorý tak chodil a šuchtal. Ja som vždy keď som išla do divadla tak išiel predom mnou a tak ja som pomaly za ním išla a som ako študovala. A jedenkrát ako som ho sledovala tak

sa otočil keď zbadal že zase táto baba ho sleduje, a tak škaredo mi vynadal. Ale skrátka to nebola

inšpirácia a prvýkrát v živote v práci na divadelnej postave som išla na tú postavu "z vonka" že napred som si naštudovala ako táto postava sa hýbe, ako vyzerá. Až potom mi to dalo, že aký má vnútorný svet. Lebo obyčajne a doteraz idem na to opačne, že napred si predstavujem aký má vnútorný svet a potom mi to

same vybuduje ten vonkajšok. Ale toto bolo prvýkrát keď som išla na to opačne, a to som mala obrovskú populárnu rolu a strašne ma ľudia zbožňovali. To bola taká mimo-riadna rola, inak ako som bola zvyknutá.

L.K.: Z dnešného pohľadu, ako vnímate ten herecký pilier do budúcnosti pre divákov a celkový pohľad?

Citíte, že v dnešnej dobe internetu a 3D kín ubúda tých divadelných divákov a priaznincov živého predstavenia?

Z.K.: Boli ste dnes v divadle; vonku je 35°C, je koniec sezóny, mali sme nabúchané a ľudia sú nadšení. Ja si

myslím že keď už sa bude čo diať, keď svet bude úplne naruby, (akože už sa stáva naruby – ja mám pocit); tak ja si myslím že divadlo je tá posledná inštitúcia ktorá prežije. Ja som o tom srdečne presvedčená. Ja som pyšná že máme nástupcov mladých hercov, ktorí sú perfektní. Ja ich obdivujem, stavajú sa veľmi poctivo k svojej práci, majú rešpekt k tomu povolaniu, sú talentovaní a pracovití. A to je istota že to divadlo bude večné.

L.K.: Čo by ste odkázali čitateľom magazínu Riečka?

Z.K.: Že je senzáčná vec, ako sa svet zmenšil, pretože skutočne dneska vôbec není problém komunikovať z jednej strany sveta na druhú stranu, ako sú tie informácie spojené. Celý svet je spojený, takže aj keď bývate veľmi ďaleko ste vlastne veľmi blízko a to je úžasné.

*Za rozhovor ďakuje
Livia Kurinská-Hrdličková
Foto: SND*

Domov Za Velkou Louží

Poměrně dlouhou dobu se v naší rodině diskutovalo o studiu v zahraničí. Touha rodičů, uskutečnit takový plán prostřednictvím vlastních potomků, vychází jednak ze socialistické minulosti naší země, kdy bylo cestování, natož pobyt ve světě tabu, jednak ze záměru hodit své děti do vod života a jen z dálky přihlížet, aby se neutopily. Zároveň rodiče doufají, že se jim domů vrátí rozumný, zocelený „dospělý“ člověk, ne puberták, kterého vyprovázeli na letiště.

První byl na radě můj starší bratr, který takovému nápadu mého táty statečně odolával, až nakonec odolal. Pak jsem přišla na řadu já. Byla jsem poddajnější a hlavně mladší - přesvědčili mě. V nabídce byly USA nebo Kanada - Winnipeg. Nikdy předtím jsem v Kanadě nebyla, znělo to dobrodružně a po informaci, že je údajně úroveň vzdělání v Kanadě vyšší, než ve Státech jsem se rozhodla. Ačkoliv jsem zpočátku nebyla vůbec nadšená z toho, že opustím rodinu, kamarády a vůbec všechno, co jsem doma v České republice měla, teď dlužím velké díky mému tátovi, protože tohle rozhodnutí bylo zatím to nejlepší rozhodnutí v mém životě.

O Kanadě jsem viděla spoustu dokumentů - nádherná, divoká země, plná hor, jezer, lesů, zvířat. Druhý největší stát světa - jedna ze světových ekonomických velmocí s moderními městy. Byla jsem zvědavá a začala se těšit. Bohužel, už z letadla bylo vidět, že Winnipeg mezi nejhezčí místa Kanady nejspíš nepatří. Zdál se mi jako jedna velká placka.

Z Čech jsme letěly dvě. Na letišti ve Winnipegu nás čekaly hostitelské rodiny a zástupci organizace, která zprostředkovala všechno ohledně mého zahraničního pobytu od letenek, přes výběr hostitelské rodiny, až po přijetí na místní střední školu.

Začalo sžívání s mou novou rodinou. Táta, máma, dva malí kluci. Byli sice milí, ale bohužel, nebyli mou „krevní skupinou“. Děti mám ráda, ale chtěla jsem partáka - mého vrstevníka. Přijela jsem se naučit anglicky a drmolící děti, komolící jazyk v kombinaci s otcem, původem z Chile, nebyli ti správní učitelé.

My Češi jsme požitkáři, co se jídla týká, rádi se dobře najíme a do našich jídelniček se prolíná i zdravá strava, obzvláště, co se dětí týká. Proto mě hodně zarazily stravovací návyky mé kanadské rodiny - kuřecí smažené prsty, salám s rýží, chipsy se sýrem, hamburgery, bagety, či jiné polotovary. Žádné maso, zelenina, málo ovoce, k snídani třeba jen jeden jogurt. Měla jsem sice svůj pěkný pokoj s vlastním příslušenstvím, ale v suterénu domu s malým sklepním okénkem pod stropem, které se nedalo otvírat. A když pak začalo pořádně mrznout, bylo v místnosti často jen 15 stupňů. A tak jsem se, zčásti pod nátlakem mých rodičů, ale hlavně z vlastního rozhodnutí a za pomoci zástupců organizace, po prvním semestru přestěhovala.

Přestěhovala jsem se k osmatřicetileté Chrystal a jejím dvěma úžasným čtyřnohým mazlíčkům, labradorům, Indianě a Dakotě. Mám teplý pokoj s oknem v patře, možnost normálního stravování a pocit, že patřím do rodiny. S Chrystal jsme si hned padly do oka a skvěle si rozumíme. I když občas přísná - je kamarádka. Jsem už její několikátý zahraniční student. Je patrné, že pro Chrystal nejsem vedlejší přívýdělek, ale že si k sobě bere

zahraniční studenty, protože to miluje. Tohle vše hodně změnilo a já jsem se konečně těšila po škole „domů“ a vůbec - byla jsem celkově šťastnější. Ze školy jsem byla nadšená od prvního dne. Kanadský školní systém se liší od našeho snad ve všem. V Kanadě si člověk sestaví rozvrh sám - z předmětů, které ho zajímají, které potřebuje a které chce. Školy mají na výběr celou škálu předmětů, od těch pro nás obvyklých jako je angličtina či matematika, až po vaření, módní technologie nebo třeba automobilové technologie. Ve škole můžu mít maximálně 5 předmětů denně, ty se opakují každý den, celý semestr (pololetí). Střední škola ve Winnipegu je vážně fajn. Nejen proto, že je možné vybrat si předměty, které mě baví a zajímám se o ně, ale také proto, že si v mnoha případech vystačím se znalostmi učiva z domova, což je důležité například v matematice, kde si jen těžko představím učit se těžkou látkou v angličtině. Možná je určitou nevýhodou fakt, že se díky individuálním rozvrhům nevytvoří typická třída - parta lidí tak, jak jsme zvyklí z domova. Na každý předmět se dochází jinam, tedy do jiné skupiny studentů.

Z čeho jsem naprosto nadšená - to jsou všichni učitelé, s kterými jsem se setkala. Jsou opravdu moc milí, vstřícní a ochotní pomáhat. Bohužel je tento kamarádský přístup pedagogů vůči studentům občas zneužíván. Vždycky se najde nějaký blbeček, který si neváží, pro nás v Čechách, tak výjimečného přístupu pedagogů ke studentům. Další úžasná věc je ta, že je na škole několik asistenčních učitelů, kteří fungují v některých hodinách jako individuální pomoc studentům, když něčemu nerozumí. Ve škole Murdoch MacKay Collegiate, kam chodím, jsou dvě úžasné asistenční učitelky, které se věnují pouze zahraničním studentům. Jsou to takové naše „maminy,“ pomáhají nám s domácími úkoly, vysvětlují látku, která je pro nás nesrozumitelná, poslouchají naše problémy či radosti a dokonce, když má někdo ze zahraničních studentů narozeniny, něco dobrého upečou. Velice příjemně mě překvapil přístup kanadských studentů ke všem zahraničním studentům. Dokážu si představit všechny ty pubertáky v Česku, jak se vysmívají někomu, kdo se pokouší rukama, nohama domluvit v češtině. Možná je to tím, že studenti na mé kanadské škole jsou zvyklí, že každý rok přijede kolem 30 zahraničních studentů. Ne všichni jsou zvědaví na někoho, kdo mluví krkolomnou angličtinou, ale většina dětí je vstřícná a to je moc příjemný pocit. Za celý minulý školní rok jsem se setkala snad jen s jedním člověkem, který se mi posmíval kvůli tomu, z jaké země pocházím. Nic si z toho nedělám, takoví lidé se najdou všude. A hlavně - za svoji zem se rozhodně nestydím! Poznala jsem v Kanadě spoustu úžasných lidí. Vlastně nejen z Kanady, ale taky z Mexika, Brazílie, Německa, Číny, zkrátka „mix“ z celého světa.

Co zbožňuju na Kanadě nebo spíš na Kanaděanech je ten jejich optimismus a entuziasmus. No řekněte, není úžasné, když přijдете do obchodu a obsluha s úsměvem pozdraví a vždy s ochotou pomůže? Jak mi tohle chybělo v Čechách, když jsem šla nakupovat o letních prázdninách s kamarádkami a musela jsem se dívat na kyselé obličeje, prodavačky, které ani nepozdraví a když se blížíte k pokladně, tak se na vás koukají, jako na obtížný hmyz. Vždycky jsem si myslela, že je to jenom přetvářka, takzvaný „American Smile,“ který je používán jako obchodní taktika, ale i když se zeptám na

autobusové zastávce někoho, jestli neví, kdy jede autobus, Kanadán se většinou usměje a odpoví. Pamatuji si, když jsem se zeptala paní na cestu k „City Hall“ a paní se zasmála a ukázala na budovu přímo přede mnou. A protože podle přízvuku poznala, že nejsem Kanadánka, tak jsme se ještě daly do řeči. Kanadáni jsou prostě super.

Obyvatele Winnipegu mám moc ráda, zato Winnipeg jako město mě až tak moc neoslovil. Svým způsobem to tu miluji, ale to je jen tím, že si Winnipeg spojuji se skvělými lidmi a kamarády, které jsem v něm potkala a s krásnými chvílemi, které jsem s nimi prožila.

Možná to bude i tím, že jsem neměla dostatek možností si Winnipeg pořádně prohlédnout. Kanada je země, kde je auto téměř nutností. O prázdninách jsem doma v České republice udělala zkoušky a dostala řidičský průkaz. Velká škoda, že pravidla mojí organizace zakazují všem zahraničním studentům řízení aut. Patřím mezi velké milovníky přírody, ale autobusem se jí, bohužel, jen těžko přiblížím... Což mě přivádí na myšlenku, že mi vlastně ve Winnipegu chybí podzemní dráha. Ulehčila by mnohým lidem život a v zimě bychom nemuseli tolik mrznout na autobusových zastávkách.

Není žádné štěstí mrznout půl hodiny v mínus třiceti stupních, když autobus vynechá nebo náhodou ujede, to se také stává. A co teprve, když teplota klesne až k mínus čtyřiceti a venku je sněhová vánice. Kamarádovi z Německa v takovém počasí autobus opravdu ujel. Bylo to minulý školní rok. Tehdy přišel s pláčem a omrzlinami nohou do školy. Ve střední Evropě nejsme na takové mrazy zvyklí. Neměl dostatečně teplé boty.

Řekla bych, že Kanada je pro Čechy, co sem přijedou dost drahou zemí. Od autobusových jízdenek, potravin až třeba po telefonní tarify, vše je ve srovnání s Českou republikou hodně drahé.

Winnipeg se zdá být poměrně bezpečné město. Byla jsem překvapená, když jsem se dověděla, že je údajně městem s nejvyšší kriminalitou v Kanadě. Určitě bych se v noci neprocházela po Downtownu, protože i přes den jsou tam k vidění zvláštní individua. Na druhou stranu, které větší město je v noci a v dnešní době bezpečné, že? Vždycky jsem si myslela, že se mi nemůže nic stát a poznámky rodičů jako „...dávej na sebe pozor, nechod' pozdě večer sama....“ mi připadaly zbytečné. Osobně jsem získala špatnou zkušenost právě ve Winnipegu. S dalšími třemi přáteli jsme byli přepadeni a to ještě za světla a v té „lepší čtvrti“ – Transconě. Byl všední červnový den a pouhých 8 hodin večer. Byli jsme čtyři, na druhé straně byla přesila osmi indiánských chlapců. Jeden z nás přišel o mobil, druhý o celý batoh se všemi doklady a platební kartou. Možná jsme byli jen ve špatný čas na špatném místě. Každopádně dnes už rady respektuji a informace o různých nově vznikajících gangách ve Winnipegu беру vážně. Co mě ale v téhle situaci hodně překvapilo, byl fakt, že se kanadská policie o celý případ zajímala a snažila se nám pomoci. Fajn pocit.

Pokaždé když jsem letěla do Winnipegu, lidi u přepážky se mě ptají „Proč zrovna Winnipeg? Vždyť tam není co dělat.“ A mají pravdu, ve Winnipegu opravdu není moc co dělat. A už vůbec ne, když nejste plnoletí. Ted', když jsem konečně dosáhla plnoletosti, konečně můžu jít jednou za čas do baru na žebírka a pivo, můžu vyrazit o víkend s kamarádkami na diskotéku,

můžu zažít atmosféru kasina v kanadském stylu a nebo můžu jít na koncerty, na které chci a které se často hrají v barech, klubech nebo hospodách. Ty jsou ovšem přístupné až od osmnácti let.

S příchodem zimy se možnosti aktivit ještě více tenčí. Rozhodně nejsem velký milovník horkého léta, protože opravdu nemám ráda vedra, ale zima ve Winnipegu? Zima ve Winnipegu je krutá.

Pamatuji si, že minulý rok začalo sněžit v říjnu a přestalo až v květnu. Nedokážu si představit, že bych žila na místě, kde je osm měsíců z dvanácti zima, mráz a sníh. Přesto tady má zimní období své velké kouzlo. Nádherný, bělostný sníh zakryje všechnu špínu ve městě, všechno se třpytí a každý zasněžený strom je uměleckým dílem. Je konec září a tohle období na sebe nenechá dlouho čekat. A pak přijdou Vánoce a já poletím na svátky domů! Láká mě prožít Vánoce v Kanadě, nasát tu zvláštní atmosféru, která je přece jen jiná, než ta, na kterou jsem zvyklá od malička. Ale vůně domova je silnější. Zkrátka srdcem patřím do Prahy, domů – k rodičům, bráškově, babičkám, svým přátelům i svému báječně praštěnému psovi.

Děkuji všem, kteří mi pomohli vytvořit pocit domova v cizině, všem, kteří mi byli oporou a ze všech sil pomáhali. Všem, kteří mě objali, když mi bylo smutno a stýskalo se mi...Děkuji osudu za příležitost žít chvíli s vámi. Myslím, že se mi bude taky stýskat...

Aneta Soukupová

České knihy, filmy, křížovky, kalendáře...

* **Knihy** - nové, použité, antikvariát...

* **CD** - dechovka, klasická, moderní, pohádky a písničky pro děti, koledy, mluvené slovo...

* **DVD** - dětské, historické, dokumentární, humorné filmy, koncerty, zdraví...

* **CD-ROM** - dětské hry, zajímavosti, cestování...

* **Časopisy** - Květy, Vlasta, Blesk pro ženy...

* **Křížovky, kalendáře, dárky...**

Každý měsíc zdarma bonus.

Velký výběr knih za \$5.00.

Toll free: 1-877-287-1015
www.czech-books.com
Email: mail@czech-books.com

Because reading keeps your mind in Czech

CCBA 2013 last quarter in Pictures

1 Dinner & Movie eval. Nov. 23, 2013

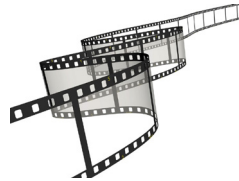
Looks like we are all in...

Ladies in the kitchen are busy

Mrs. N. was lucky this time!

And also was George Z.

CCBA 2013 last quarter in Pictures

#2 Afternoon with St. Nicholas, December 8, 2013

Hey!!
St. Nick will come

And here
He comes

Karel Bulandra, Foto: autor

PATNÁCT PROCENT!

Uvedeno přesněji, při posledních volbách v České republice do parlamentu 14,91% voličů volilo komunistickou stranu (KSČM). Nad takovou skutečností je záhodné se pozastavit z několika důvodů.

V první řadě vystává otázka „Proč tolik lidí už zapomnělo na nesvobodný život národa v totalitním režimu komunistů“? Mají opravdu Češi (aspoň 15 % voličů) tak krátkou paměť? Nebo je k tomu vedou další záminky?

Při zjišťování jaké důvody vedou český národ nejen k roztržiténosti při výběru svých vládních reprezentantů (volba mezi 24 stranami a hnutími), ale také k inklinaci národa k extremistickým a extravagantním stranám jsem narazil na několik zajímavých důvodů.

K těm extrémním nepatří jen komunisti ale další co chtějí vládnout, jako strana Pirátů, Zelených, Hlavu vzhůru, Romská demokratická strana, Změna. Zaměřím se však na tu extrémnější, na KSČM. Důvodem je, že se nedovedu dostat do myšlení jejich voličů, co vlastně svými hlasy chtějí docílit, nebo co si představují pod eventuální vládou komunistů.

Na otázku proč je někteří stále volí, dostávám mnoho nejasných odpovědí. Jedena z nich je „Za socialismu rohlík stál 30 haléřů a teď stojí 3Kč! (Typický příklad, jejich ale více).

Voliče této kategorie bych řadil mezi ty, kteří, ač chodili do školy,

se nenaučili počítat. Proč? Ještě v roce 1988 - necelé 2 roky před sametem se mi přibuzná chvástala tím, že vydělává měsíčně něco přes 2000Kčs, což odpovídá zhruba 6600 rohlíkům. Dnes podle statistiky je průměrná mzda kolem 20tis. Kč rovnající se přesně stejnému počtu rohlíků! Někteří dokonce tvrdí, že rohlík stál 40 haléřů, pak pro ně by počty dopadly mnohem hůř. Ti, kteří volí KČSM kvůli nezaměstnanosti si také neuvědomují celosvětový problém, který by se nevyhnul ani komunizmu. (Viz. Čína).

Umělá zaměstnanost, jakou prováděli, by se jim opět vymstila nějakým novým, možná pro ně horším sametem. Zlepšila by se ekonomika tím, kdyby mladé lidi odváděli

hned z pracáku do kasáren na vojnu, aby se snížila nezaměstnanost?

Byli to právě komunisté, kteří vlastní systém ekonomicky nezvládli, což vedlo i k politickému zhroutilí.

Zde bych uvedl výrok Tomáše Bati z roku 1932 - **„To čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize je vlastně mravní bída. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je důsledek“**. Výrok tohoto velkého průmyslníka a filantropisty dnes platí více než v minulém století.

Socialistické, státní hospodářství nelze jinak vést, než jak byl veden a stále je veden ve světě. Je to vidět i v současné Venezuele, v zemi bohatou na zásoby ropy, která svým socialismem se opakovaně potýká s nedostatkem základních druhů zboží. Hlavně potravin.

Řešit problém tisknutím peněz, jak to v současnosti provozuje USA, se může jen do určité míry, než se zjistí, že nemají hodnotu (nebo jim dojde inkoust!).

Do skupiny nemyslicích, kteří se dají nazvat hloupými, bych zařadil voliče, kterým nevdala jejich nesvoboda za ostatními dráty, když to bylo aplikované na všechny spoluobčany.

Další skupina rozhořčených nad vytunelováním republiky, dává své hlasy komunistům, patrně z protestu. Neuvědomuje si přitom, že vlastně největší tuneláři světa byli právě komunisté! Ve všech zemích kde vládli, došlo k ukradení majetku lidí. Dá se říct veškerého (tzv. znárodnění). Hodnoty, které se ve světě ani nedají vyčíslit v bilionech, jdou spíše do mnoha trilionů.

Pokud se nad tímto tahem komunizmu člověk nezamyslí, ani nepozná, co se vlastně stalo. Továrny, pozemky, statky, nájemné domy a ostatní budovy, v mnoha případech i osobní majetky, jako auta, stroje, přístroje atd., všechno bylo vyvlastněné režimem. Při přitakávání těch, kteří zatím byli vynechání z tohoto procesu.

Přesto totalitní režim z obrovského vyvlastněného majetku dokázal poskytnout svému lidu jen bídu a nesvobodu. Lze to vidět do dnešních dnů v Severní Koreji a na Kubě.

Navíc ti, co jsou tak rozhořčení, by se měli v první řadě podívat, kdo ti tuneláři vlastně byli a nadále jsou, než hloupě utíkat ke komunistům.

Horší je však další, snad už pátá kategorie lidí, „závistivci“, kteří také dávají hlas komunistům v domnění, že možná tím poškodí těm, kteří si vedou dobře. Voliči této skupiny se nedokážou dostat

na úroveň svých sousedů, kteří vlastní domy, byty, auta a cestují, což oni si nemůžou dovolit.

Závistivci v domnění, že komunisté u vlády by to těmto spoluobčanům zatrhli. Ožebračili je, pak by opět nastala pomyslná rovnost. Tu rovnost přesně vystihl Churchill svým výrokem „**V kapitalismu je nerovnoměrně rozděleno bohatství, zatímco v socialismu je rovnoměrně rozdělena chudoba**“.

Jak se dostat do logiky a chování této skupiny, kterým vlastní chudoba ani nevdá, když jsou na tom stejně i ostatní. Poměrný blahobyt v zemi je jim trnem v oku, který neušel ani Václavu Klausovi, když prohlásil, že „**Nikdy v historii se Češi neměli tak dobře jako v současnosti!**“

Tato skupina voličů svým hlasem pro KSČM snad doufá, že komunistická vláda by opět znárodnila (ukradla) majetky bohatším a rozdala to chudším. Píšu chudším, jelikož porovnáním s chudobou ve třetím světě i „chudší v Česku“ se mají stále výsostně.

Jak dlouho by však takové nové přerozdělení statků vydrželo? Kolik je v Česku těch miliardářů a kolik peněz dohromady mají? Vystačilo by to na jednoroční státní rozpočet, který na rok 2013 činí 1180,8 miliard Kč? Zřejmě asi ne. Kde by potom brali peníze? Zřejmě od každého, i od chudasů jak to předvedli v roce 1953 měnovou reformou.

Závěr z uvedených bodů nemůže být jiný než, že voliči komunistů mají zřetelně nižší IQ, vedoucí k nelogickému rozhodnutí. Tragické však na věci je to, že navzdory uvedených skutečností a povzbuzení Karlem Maxem, chtějí nadále vládnout lidu.

Vilém A. Kun

Pôvod Vianočných tradícií

Prečo sa na Slovensku ujal ako sviatočné jedlo kapor?

Lebo je najdostupnejšia ryba. V minulosti sa jedli zubáče, pstruhy, ktoré sú dnes drahšie. No a ryba je kresťanský symbol, prví kresťania ju používali ako poznávacie znamenie - najmä v časoch prenasledovania. Všimnite si, že niektorí ľudia si na autá lepia znak ryby, to znamená, že posádka auta je kresťanská.

Ryby sa konzumovali slané, údené, kyslé, čerstvé, ale pripravovali sa aj varením a pečením. Obligátne vianočné jedlo, ako vyprášaný kapor so zemiakovým šalátom, je už záležitosť druhej polovice 20. storočia. Jedli sa koláče z kysnutého cesta, štedráky, sušené ovocie. Symbolicky sa rozkrojovalo jablčko, ktoré nesmelo byť červivé, lebo niekto mohol umrieť, a nechýbali ani oriešky.

Počas Štedrej večere obsluhuje jeden človek, zvyčajne gazdina, všetci ostatní sedia a nikto nesmie do záverečnej modlitby vstať, lebo by zomrel. Modlitba bola na začiatku a na konci stolovania. Spolustolovníci si mali dať na seba niečo nové, napríklad novú košeľu, čítal sa biblický príbeh o narodení Ježiška, pomodlili sa a potom sa až jedlo.

V mestách to už nie je zvykom, ale na dedinách sa dodnes ešte spieva koleda. Koleda mala dva aspekty. Bola ľudová a kňazská. Mládež po večeri chodila z horného konca dediny na dolný koniec, spievala sa a to trvalo do dvanástej. Potom sa išlo na polnočnú omšu. Na Orave sa dokonca na Štefana chodilo s dreveným hadom podľa biblického

príbehu vyhnania Adama z raja. Kňazská koleda trvala od Štefana až po Troch kráľov, kňaz chodil po domoch a na dvere napísal GMB, teda Gašpar, Melichar, Baltazar, a aktuálny rok. Svätil sa dom proti démonom a znamenal akúsi ochranu a požehnanie pre dom a všetkých, ktorí v ňom bývajú. Je vianočný stromček len kresťanským symbolom?

Šťastné a veselé Vánoce !

Už starí Slovania zdobili svoje príbytky, ale používali len čečinu, respektíve vetvičky z ihličnatých stromov. Toto prešlo aj do kresťanstva. U nás sa ozdobené vianočné stromčeky rozšírili až v devätnástom storočí a vešali sa na drevenú hradu. Zdobili sa slamenými ozdobami, sušeným ovocím. Z predkresťanského obdobia sa zachoval ešte jeden krásny zvyk. Keď sa zberala úroda, tak sa ďakovalo bohu. Veľkňaz upiekol veľký okrúhly koláč. Pri soche boha Perúna ho zodvihol, zakryl si ním tvár a spýtal sa ľudí: Vidíte ma? A oni odpovedali: Nevidíme. A on na to: Bodaj by ste ma nevideli ani o rok. Bolo to vlastne želanie bohatej úrody aj o rok. No ešte začiatkom dvadsiateho storočia bol v niektorých lokalitách Slovenska súčasťou štedrovečernej večere úkon, že gazda zoberal koláč a opýtal sa: A či ma vidíte?

Ing. Ján Hrdlička; Spracované podľa dostupných informácií z internetu.

CCBA Events January - May 2014*

Everyone is welcomed and bring your friends.
Don't forget, the club Bar is open
at 7 PM Thursday to Saturday.

Vstupné - Tickets:

Členové - Members \$12, Ostatni - Others \$17

JANUARY 11: Dinner
& Movie Eval. - Cech
panen Kutnohorských
with En.subtitles

JANUARY 24: Potato
Pancakes night

FEBRUARY 15: 45th
Anniversary reunion
and CCBA supporters
appreciation evening.
Details will follow.

FEBRUARY 21: Potato
Pancakes night

FEBRUARY 23: Annual
General Meeting and
Elections

MARCH 15: Dinner &
Movie Eval. - Pacho
Hybsky zbojník
With En. subtitles

MARCH 21: Potato Pan-
cakes night

APRIL 12: Din-
ner & Movie Eval.
- Babovresky - no
subtitles

APRIL 25: Potato Pan-
cakes night

MAY 10: Spring Picnic

Reserve your tickets
by contacting
Giselle Majersky
Telephone 204-957-7515
or e-mail majersky@shaw.ca

Vstupenky si zajišťete
u
Gizky Majerskej na čísle 204-
957-7515
nebo
e-mail majersky@shaw.ca

***We reserve the right to change or cancel program
due to unforeseen circumstances.**

Dinner & Movie

January 11 at 6 PM (doors open at 5:30)

English Subtitles

V roce 1590 je Kutná Hora významným a bohatým městem. Doluje se zde stříbro, razí mince a je tu sídlo nejvyššího mincmistra. Touha po zisku sem však přilákala také mnoho cizáků a podvodníků. Jejich podvody snižují výnosy dolů a úsporná opatření jdou na úkor havířů. Když se proti tomu havíř Jakub veřejně ohradí, je zatčen a odsouzen k smrti. Do města přijíždí rytíř Mikuláš Dačický, vzdělaný muž a básník, ale také velký hýřil a milovník krásných žen. Alchymista Wolfram pod záminkou výroby velkého množství stříbra láká z koňšelů peníze.

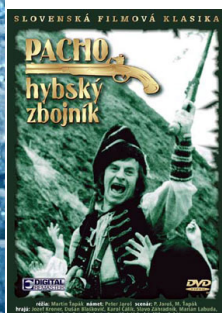
The spectacular costume comedy was inspired by the life of the Renaissance flirt, Mikuláš Dačický of Heslov. The exterior scenes were shot in Kutná

Hora but a part of the square with the pillory was constructed behind the ateliers in Barrandov, Prague. The film was made in sixteen days. The premiere cinemas Blaník and Lucerna both screened the film for four weeks. The film was awarded the Golden Cup LUCE at the in 6th IFF in Venice. The Nazis banned it after 15th March 1939 for its patriarchal impression.

March 15 at 6 PM (doors open at 5:30)

English Subtitles

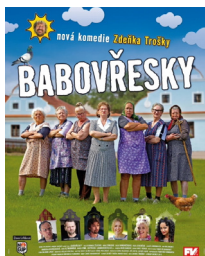

Slovenská komédia, ktorá rozpráva príbeh o legendárnom hybskom zbojníkovi Pachovi, sa radí k divácky najúspešnejším filmom. Pachno nie je historická postava. Je len modelom možného a vysnívaného zbojníka, ktorý okrem toho, že bohatým berie a chudobným dáva, neznaša krivdy a feudálny útlak. Častejšie ako svaly používa rozum. Vie si poradiť v každej situácii za pomoci sebe tak vlastnej šikovnosti a prešibanosti. So svojou družinou, pritom zažíva nevšedné dobrodružstvá. Rešpekt a obdiv nevzbudzuje len u mužov. Napriek tomu, že nepatrí záletníkom, ženy, nevynímajúc cisárovnú Máriu Teréziu, sa bijú o jeho priazeň...

This movie was originally meant as a parody of Slovak national legend of Jánosik, the king of thieves, some kind of Central European Robin Hood, who lived in 1688-1713. Pachno has a pure luck and a little more knowledge of the world and combat than his fellow thieves (for he served in an Austrian imperial army) - thus he easily becomes a leader. The aristocracy, endangered by Pachno's successes, gets afraid and calls in an army. He finds himself betrayed by the ex-chief and he is sentenced to being buried up to his head....

Most movies contain English Subtitles (ES).

April 12 at 6 PM (doors open at 5:30) **NO English Subtitles**

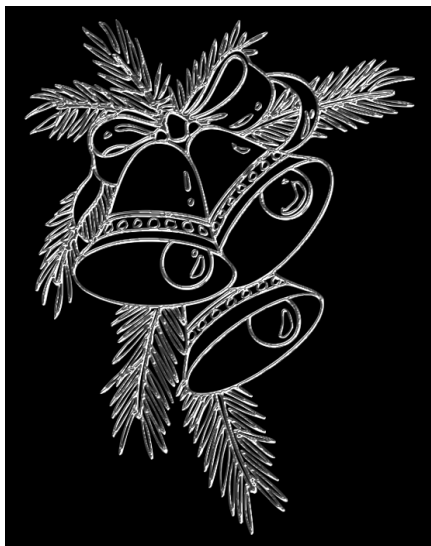

Letní komedie Zdeňka Trošky je úsměvnou komedií ze života současné jihočeské vesnice Babovřesky, která s nadhledem a komediální nadšátkou, tak trochu v duchu Slunce, seno, sleduje kupící se nedorozumění a souhry náhod, které pořádně zamotají hlavu její obyvatelům. V příběhu nechybí láska, žárlivost, závist, intriky a zejména vtipné okamžiky, v nichž se někteří i najdou. Slovy režiséra: "Je to prostě film tak 'trošku' ze života." Po smrti stoleté Trudy zůstanou na konci vesnice lukrativní pozemky se starým domem. To se hodí starostovi a jeho příbuznému, kteří mají na

pozemky záslusk a chtějí zde vybudovat autobazar. Jenže pozůstalí Hálovi se synem Adamem, se rozhodnou, že se jim vila líbí a opraví ji, i když v ní prý straší. Podtitul "z dopisu venkovské drbny" naznačuje, že na scénu vstoupí i místní zbožné ženy v čele s "univerzální" klepnou Horáčkovou, která o všem ví, od všeho má klíče, všude byla dvakrát... a uzurpuje si právo do všeho zasahovat. A právě do této vesničky přichází nový farář. Zbožné ženy čekají váženého důstojného pána, ale z auta vyskočí mladý, sportovně vyhlížející asi třicetiletý mladík s dvojsmyslným jménem. Netuší, co tu na něj čeká, co všechno bude muset řešit a právě díky tomu se odehrává v Babovřeskách množství humorných situací.

Prepared by Karel Bulandra

Vianočný Vinš verným čitateľom Riečky

Naším čitateľom
vinšujeme:
Voňa medu
ihľicia, dobrôt plný
stôl, atmosféra Vianočná
, liek na každý bôl.
Je tu čas Vianočný, keď
sa stromček ligoce, zo
srdca vám všetkým
prekrásne Vianoce
prajeme.
A kopec zdravia, šťastia,
a lásky do roku 2014.
Vám praje Redakcia

Riečka Donations

Bačík Karol a Marcela	\$20.00
Braško, Jerry a Anne	\$50.00
Breuer, Eva	\$20.00
Drexler, Eva	\$15.00
Graja, Zdenek	\$25.00
Ježik, Tonka	\$20.00
Kadlec, Eva	\$20.00
Moorehouse, Dagmar	\$20.00
Poonwassie, Anne	\$50.00
Procházka, Líba	\$20.00
Slávik, Jozef a Jozefka	\$10.00
Valko, Mária	\$50.00
Valnoha, Otto	\$20.00
Zima, Milan a Zdenka	\$20.00

Club Donations

Dobrovolná, Betty	\$10.00
Kadlec, Eva	\$40.00
Procházka, Líba	\$10.00

Thank you for your continued support!

Každá vaša finančná podpora, návšteva klubu, či nákup v Tuzexe nám pomáha udržať klubovú budovu, existenciu CCBA a časopis Říčka v prevádzke pre nás všetkých.

Srdečne vám všetkým ďakujeme za vašu podporu a štedrosť počas tohto roku a dúfame že sa môžeme spoľahnúť a tešiť vašej podpore i naďalej.

Ďakujeme všetkým dobrovoľníkom za akúkoľvek pomoc a podporu počas: Filmových večerov, Zemiakových Placiek a Mikuláša, denných úprav, opráv, nákupov a iných potrebných vecí: Marcela Štedronská, Eva Stracená, Blažena Vidová, Jarmila Paličková, Ernie Haverda, Tonda Štedronský, Karel Bulandra, Karol Palička, Anna Nemečková, Jarka Chalupková, Gabina Beňadik, Joe Dobrovolný, Jana Wenzel, Bob Wenzel, Eva Vaňková, Jaromír Samek, Milan Kurinský, Livia Kurinská-Hrdličková, Gizka Majerská a ostatní. Bez vašej spolupráce a obetavosti by to jednoducho nešlo!

Ako po predošlé roky, obdržiate toto číslo Říčky/Riečky bez predplatenia "subscription". Radi to pre našu komunitu robíme avšak výdavky treba zaplatiť a preto vám vopred srdečne ďakujeme za každú finančnú podporu.

Vaše príspevky a návrhy sú vždy vítané a môžu byť zaslané na emailovú adresu ricka@czechslovakbenevolentassoc.ca

Tak isto by sme vás touto cestou dovolili požiadať, keď tento časopis viac už nečítate alebo nemáte oň záujem prosíme vás dať nám vedieť, aby sme vás mohli vybrať z nášho adresára. Telefón 204-589-7483 alebo ricka@czechslovakbenevolentassoc.ca

V prípade, že by ste dali prednosť elektronickej verzii časopisu Říčka, alebo viac nie je časopis žiaduci radi splníme vaše pranie, stačí poslať informáciu na našu e-mailovú adresu ricka@czechslovakbenevolentassoc.ca

CCBA Membership December 2013

(Members in good standing New, Renewed and Honorary)

Alexy, Julius	Hamrl, Lubos	Markiw, Emily	Sichler, Marie
Alexy, Lubica	Haverda, Ernest	Massaroni, Carlo	Silha, Josef Dr.
Alexy, Adam	Haverda, Slavka	Matejicka, Jan	Silha, Dasa Dr.
Ameti, Izi	Hawords, Emilie	Matejicka, Anne	Singer, Frank
Atnikov, Frank	Hladik, Eva	Matousek, Vojta	Skacel, Josef
Atnikov, Kathy	Hladik, Vaclav	McDonald, Alice	Slavik, Maria
Bacik, Helena	Hladik, Marcela	Moorehouse, Dagmar	Slavik, Jozef
Bacik, Karol	Hladik, Marta	Mucska, Alena	Slavikova, Jozefina
Bacik, Marcela	Hlas, Vladimir	Mucska, Andrea	Snobl, Josef
Benadik, David	Hudkovic, Ria	Mucska, Marcel	Spanihel, Josef
Benadik, Gabi	Hudkovic, Stefan	Mucska, Miro	Staub, Donna
Benadik, Kazo	Jablonsky, Eugene	Muller, Michael	Stedronsky, Anthony
Benadik, Martin	Jancar, Iva	Nemecek, Anna	Stedronsky, Marcela
Borges, Maria	Jancar, Vaclav	Nemecek, Roman	Stedronsky, Tony
Borges, Paul	Jancar, Stanislav	Nohel, Viola	Stelsovsky, Helena
Brasko, Anton Dr.	Jansen, Arno	Novotny, Victor	Straceny, Charles
Brasko, Eva	Januska, Jozef	Orihel, Jan	Straceny, Eva
Brasko, Andrej Dr.	Januska, Anna	Orihel, Danka	Straceny, Kurt
Brasko, Aimee	Jerzak, Lloyd	Pacin, Alojz Dr.	Strnad, Miroslav
Breuer, Eva	Jezik, Tonka	Pacin, Sona	Suver, Tomas
Bucek, Magda	Juli, Evzen	Pacin, Ondrej Dr.	Suver, Adriana
Bulandra, Emilia	Kadlec, Eva	Palicka, Jarka	Toffler, Ivan Dr.
Bulandra, Karel	Koke, Helen	Palicka, Karol	Toffler, Milada Dr.
Campbell, Kim	Koke, Robert	Pesik, Jana	Trojanova, Ema
Cech-Manek, Paul	Kovac, Zuzka	Pesik, Vaclav	Turcinek, Joseph
Chaloupka, Jarka	Kriz, Frank	Petrakova, Marketa	Valko, Maria
Chocholacek, Julia	Kubicek, Jan	Plocek, Evgenia	Vanek, Eva
Chytry, Milan	Kucey, Martina	Pokus, Ivan	Vido, Blazena
Cisar, Jozef	Kuczera, Anna	Pokus, Maria	Vokey, Shayla
Cohen, Irena	Kun, Jirina	Prazak, Vince	Wagner, Irena
Dobrovolny, Joe	Kun, Vilem	Prazak, Vera	Walls, Mary Anne
Dobrovolny, Betty	Kurinsky, Milan	Prochazka, Liba	Wenzel, Bob
Dressler, Carolina	Kurinsky-Hrdlickova,	Randa, Drahomira	Wenzel, Jana
Drexler, Eva	Livia	Ratz, Brian	Winter, Marta
Dusanek, Helena	Macek, Josef	Ratz, Jarka	Zahradnik, Jaromir
English, Vivian	Machovec, Eliska	Rydz, Timotej	Zahradnik, Hazel
Gervais, Hana	Machovec, Rod	Ryslavy, Frantisek	Zanel, Henrietta
Goba, Henry	Macasai, Silvia	Sailer, Mila	Zitek, George
Gocik, Ingrid	Madzik, Jozef	Samek, Jaromir	Zitek, Beverly
Gogela, Misha	Majersky, Giselle	Samek, Michaela	Zitek, Milada
Gogela, Jerry	Majersky, Jan	Samek, Phillip	Zoubek, Alois
Gretchen, Monika	Marcinco, Miki	Samek, Tereza	
Halama, Agnes	Marcinco, Marika	Schanel, Frantisek	
Halama, Mildred	Marak, Vera	Schanel, Emilia	

Thank you to all members of
Canadian Czech and Slovak
Benevolent Association

for renewing their membership.

We also would like to welcome new members,
we hope you will enjoy the club facilities and
find new friendships.

CCBA Membership Fees:

\$30.00 per year - for full voting membership

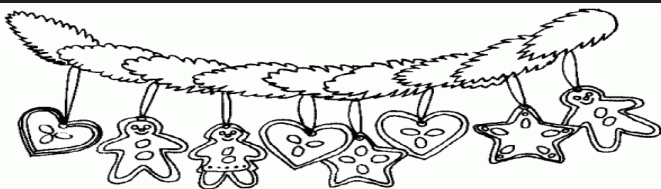
\$10.00 per year - for supporting member

KČSPJ Členské Poplatky:

\$30.00 na rok - pre volebného člena

\$10.00 na rok - pre podporujúceho člena

Vianoce s našimi babičkami

Počas štedrej večere sa dáva pod stôl sekera, ktorá ako kovový predmet symbolizuje utuženie zdravia. Alebo sa okolo stola obviaže reťaz, čo zase symbolizuje súdržnosť rodiny, aby sa takto zišla aj o rok. Pod obrus sa dávali peniaze, nechávali sa tam počas celých sviatkov a symbolizovali bohatstvo - aby sa v dome nedržala bieda. Slovania jedli jačmenné, pšeničné, krúповé a prosné, kaše, ktoré ochucovali maslom a medom, zapíjali medovinou, neskôr vínom a pivom.

Ing. Ján Hrdlička; Spracované podľa dostupných informácií z internetu.

Spomíname

JIŘI SICHLER

Peacefully on November 26, 2013 at HSC, Jiří Sichler passed away at the age of 71 years. Jiří leaves to mourn his passing his wife Marie; son Conrad (Leanna); the Dene-marek family as well as many cousins, friends, and students. Born in Prague, Czechoslovakia, Jiří was the only child of a radio broadcaster and a seamstress. He had a passion for the outdoors and went on many adventures in the central European back-country. He had a keen mind for invention, electronics, drawing and poetry. While in graduate school, he found himself chaperoning students who took to the streets in 1968 during the Prague Spring. During that time, Jiří married Marie before heading back out into the streets. After Russian tanks rolled in, he listened to the advice of his parents and stayed in Winnipeg where he was on sabbatical at the University of Manitoba, a city where he lived until his death. In Canada, Jiří continued to explore

the outdoors and took his family on trips to the lakes of the Prairies, the Rocky Mountains and the West Coast. He once attempted to use water as camp fuel, but abandoned the attempt after mathematical calculations proved to him that it would take an infinite amount of time to make tea. Jiří was a scientific experimenter whose apparatus were his mind, paper, pencil, and some of the earliest computers in Manitoba. In 1980, he and Marie built a computer from a kit, and by December of that year they had it beeping Christmas carols. When Jiří found no computer program that could print the Greek alphabet and mathematical symbols he needed, he simply created a program that did so from scratch. Jiří used these in printing his research papers, of which he published over 100 in his career. He was generous with his family and friends, rigorous with his students and loving to his wife of 45 years.

Source Winnipeg Free Press

Oznámení a Kontakty

AMADEA
stvořeno pro radost

Dřevěné
dekorace

Dřevěné
nádobí

Dřevěné
suvenýry

Reklama
ze dřeva

Reklamní
předměty

Česká firma s mnohaletou tradicí výroby dřevěných ozdob, dekorací, dřevěných suvenýrů, dřevěného nádobí, dřevěných reklamních předmětů. Naše výrobky může potkat v zemích Evropské Unie (např. v Německu, Rakousku, Itálii, Slovensku, Polsku, Švýcarsku, Belgii atd.), v zemích Ruské Federace, v Japonsku, v USA ale i v Austrálii.

www.amadea.cz

Vilém Kun 75,

to snad není pravda?!

Vilém Kun, dlouholetý aktivní člen Winnipežské Československé Podpůrné Jednoty, nejstarší etnické organizace v západní Kanadě jakož i Českého a Slovenského Sdružení ve Winnipegu, bude slavit své pětasedmdesátiny 18tého prosince tohoto roku.

Při této příležitosti Ti Viléme přejeme hodně zdraví, síly a elánu do dalších let, abyste společně s Jiřinkou ještě dlouho pokračovali ve své práci a podpoře těchto krajaných spolků.

Pokud si čtenáři Říčky povšimlí, Vilém byl a je pravidelným dopisovatelem této publikace. Má zájem a přehled co se aktuálně děje jak v Českých zemích, tak i na Sloven-

sku a občas se s náma dělí s jeho náhledy na aktuální situace. Sto let, sto let, ať žije, žije nám. Sto let, sto let, ať žije, žije nám... For he's a jolly good fellow, for he's a jolly good fellow For he's a jolly good fellow, which nobody can deny...

Oznámení a Kontakty

AIDA CRYSTAL

Jaroslav Vydra
204.955.8398
www.aidacrystal.ca

Unique Art
Unique Gift

Czech School Classes

continue every Thursday
at 7:30 pm.

Interested?

Please contact

Helena Stelšovský, e-
mail: helstel@shaw.ca or
call 772-7209.

Volunteers!

PROSBA O POMOC

Tento rok ešte viac ako inokedy sa na vás obraciame so žiadosťou o dobrovoľníkov do kuchyne s prípravou jedál, umývania riadov, upratovanie. Ti ktorí by mali silu, záujem a sú ochotní pomôcť prosím zavolajte číslo: 204-339-3230 alebo do klubu: 204-589-7483 alebo na e-mail

riecka@czechslovakbenevolentassoc.ca

Webová adresa KČSPJ: www.czechslovakbenevolentassoc.ca

Informácie o ČSZK odbočkách združenia nájdete na adrese: www.cssk.ca

Velvyslanectvo Českej republiky v Ottawe: <http://www.czechembassy.org>

Velvyslanectvo Slovenskej republiky: <http://www.slovakembassy.com>

ČS Oznamník: <http://socs.mkolar.org/oznamW/o1.html>

AVENUE DENTAL CO.

FATHER & SON TEAM WILL REPAIR AND BRIGHTEN YOUR SMILE!

Laser Dentistry, Family Dentistry, Dentures (same day repairs), Crown and Bridge, Cosmetic Laser Dentistry - Veneers/Bonding, Teeth Whitening, Emergencies, Root Canal Treatments, etc...

Dr. Anton Brasko D.D.S.
DENTIST

Dr. Andrej Brasko B. Sc., D.M.D.
DENTIST

2027 Portage Avenue, Winnipeg, MB, R3J 0K6 p: 204-837-8559 f: 204-888-8817

Toto číslo Riečky vyšlo pod vedením:

Joe Dobrovolný, Giselle (Gizka) Majersky a
Livia Kurinska-Hrdličková

Redakcia Riečky sa teší a uvíta Vaše príspevky, pripomienky, ohlasy, dopisy, články, recepty a nápady. Prijaté materiály redakčná rada môže podľa potreby editovať pred uverejnením. Za obsah publikovaných materialov zodpovedá autor.

Uzávierka pre zaslanie príspevkov do jarného čísla je 15. Marca 2014.

Říčka ponúka priestor na inzerciu, kde môžete prezentovať Vašu firmu alebo produkty. V prípade záujmu o inzerciu kontaktujte *Gizku Majersky* elektronicky, alebo na adresu klubu.

Vaše príspevky do jarnej Říčky môžete zasielať elektronicky na

riecka@czechslovakbenevolentassoc.ca

Czech-Slovak Benevolent Association
154 McKenzie Street, Winnipeg, MB R2W 5A2
tel.: 204-589-7483

**Professional Reliable Dependable
Service Guaranteed**

Foto: V. Jakubek, www.vjakubek.com

RENOFIX

General home and building maintenance and repairs.
For free estimate and professional work call Rad Kapsik.
Phone: 204-688-3185 Fax: 204-224-9515 or e-mail: renofix@shaw.ca